

מסכת יומא

פרק ו משנה א

שְׁנִי שְׁעִירִי יוֹם הַכְּפֹרִים, מֵצָוָתָנוּ שְׁיִהּוּ שְׁנִיּוֹן שְׁווֹן בְּמִראָה
וּבְקוֹמָה וּבְדָמִים וּבְלִקְיָצָתוֹ כְּאֶחָד. וְאֶת עַל פִּי שְׁאַיְנוּ שְׁווֹן,
כְּשִׁירֵינוּ. לְקַח אֶחָד הַיּוֹם וְאֶחָד לְמַחַר, כְּשִׁרְיוֹן. מֵת אֶחָד מֵהוּ,
אֲםַר עַד שְׁלָא הַגְּרִיל מֵת, יַקְחֵה זֹוג לְשָׁנִי. וְאֲםַר מִשְׁהַגְּרִיל מֵת,
יַבְיאֵה זֹוג אַחֵר וַיַּגְּרִיל עַלְיָהָם בְּתַחְלָה, וַיֹּאמֶר, אֲםַר שְׁלָל שְׁמָמָת,
זֶה שְׁעַלָּה עַלְיוֹ הַגּוֹרֵל לְשָׁמֶן יַתְקִים פְּתַחְתָּיו. וְאֲמַר שְׁלָל עַזְזָל
מֵת, זֶה שְׁעַלָּה עַלְיוֹ הַגּוֹרֵל לְעַזְזָל יַתְקִים פְּתַחְתָּיו. וְהַשְׁנִי יַרְעָה
עַד שְׁיִסְתְּאֵב, וַיִּמְכַר וַיִּפְלֹא דָמָיו לְגַדְבָּה, שְׁאַיְן חַטָּאת צְבּוּר
מֵתָה. רַبִּי יְהוֹדָה אָמֵר, פָּמוֹת. וְעוֹד אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, נַשְׁפֵּה
הַדָּם, יִמוֹת הַמְּשֻׁתְּלִיחָה. מֵת הַמְּשֻׁתְּלִיחָה, יַשְׁפֵּה הַדָּם:

